

- je nerozhodné, že vztah závislosti, kterého se dovolává státní příslušník třetí země na podporu své žádosti o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, vznikl poté, co vůči němu bylo přijato rozhodnutí o zákazu vstupu na území;
  - je nerozhodné, že rozhodnutí o zákazu vstupu na území, které se vztahuje na státního příslušníka třetí země, bylo v okamžiku, kdy podal žádost o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, pravomocné, a
  - je nerozhodné, že rozhodnutí o zákazu vstupu na území, které se vztahuje na státního příslušníka třetí země, jenž požádal o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, je odůvodněno nesplněním povinnosti návratu; pokud takové rozhodnutí bylo odůvodněno důvody veřejného pořádku, mohou tyto důvody vést k odmítnutí přiznat tomuto státnímu příslušníkovi třetí země odvozené právo pobytu na základě tohoto článku pouze tehdy, pokud z konkrétního posouzení všech okolností daného případu, s ohledem na zásadu proporcionality, nejvlastnějšího zájmu případně dotčených dětí a základních práv vyplývá, že dotčená osoba představuje skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení veřejného pořádku.
- 3) Článek 5 směrnice 2008/115 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní praxi, podle které se vůči státnímu příslušníkovi třetí země, vůči kterému již bylo vydáno rozhodnutí o navrácení spojené s rozhodnutím o zákazu vstupu na území, který je dosud platný, vydá rozhodnutí o navrácení, aniž jsou zohledněny okolnosti jeho rodinného života, a zejména zájem jeho nezletilého dítěte, uvedené v žádosti o povolení k pobytu za účelem sloučení rodiny, která byla podána po přijetí takového zákazu vstupu na území, ledaže mohl dotčený takové okolnosti uplatnit již dříve.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 145, 25.4.2016.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 2. května 2018 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen – Nizozemsko, Belgie) – K. v. Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), H. F. v. Belgische Staat (C-366/16)

(Spojené věci C-331/16 a C-366/16) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Občanství Evropské unie — Právo na volný pohyb a pobyt na území členských států — Směrnice 2004/38/ES — Článek 27 odst. 2 druhý pododstavec — Omezení práva vstupu a práva pobytu z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví — Vyhoštění z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti — Chování představující skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti — Osoba, jejíž žádost o azyl byla zamítnuta z důvodů uvedených v čl. 1 oddílu F Ženevské úmluvy nebo v čl. 12 odst. 2 směrnice 2011/95/EU — Článek 28 odst. 1 — Článek 28 odst. 3 písm. a) — Ochrana před vyhoštěním — Pobyt v hostitelském členském státě po dobu posledních deseti let — Naléhavé důvody týkající se veřejné bezpečnosti — Pojem“

(2018/C 231/04)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soudy

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Middelburg, Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Účastníci původních řízení

Žalobci: K. (C-331/16), H. F. (C-366/16)

Žalovaní: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (C-331/16), Belgische Staat (C-366/16)

Výrok

- 1) Článek 27 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS musí být vykládán v tom smyslu, že skutečnost, že vůči občanu Evropské unie nebo státnímu příslušníku třetí země, jenž je rodinným příslušníkem takového občana, který se dožaduje přiznání práva pobytu na území členského státu, bylo v minulosti vydáno rozhodnutí o vyloučení z postavení uprchlíka na základě čl. 1 oddílu F Úmluvy o právním postavení uprchlíků, která byla podepsána dne 28. července 1951 v Ženevě a doplněna Protokolem týkajícím se právního postavení uprchlíků, uzavřeným v New Yorku dne 31. ledna 1967, nebo čl. 12 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, neumožňuje, aby příslušné orgány tohoto členského státu automaticky dovodily, že pouhá přítomnost dotyčné osoby na tomto území představuje – nehlédě na existenci či neexistenci rizika recidivy – skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti, jež může odůvodnit přijetí opatření na základě důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti.

Závěr o existenci takového ohrožení musí být založen na posouzení osobního chování dotyčné osoby ze strany příslušných orgánů hostitelského členského státu, s přihlédnutím ke zjištěním obsaženým v rozhodnutí o vyloučení z postavení uprchlíka a skutečnostem a důkazům, na kterých bylo toto rozhodnutí založeno, zejména k povaze a závažnosti zločinů nebo činů vytykávaných této osobě, míře její osobní účasti na těchto zločinech nebo činech, případné existenci důvodů pro zproštění trestní odpovědnosti, jakož i existenci odsouzení v trestním řízení. Toto globální posouzení musí též zohledňovat dobu, jež uplynula od údajného spáchání těchto zločinů nebo činů, jakož i následné chování zmíněné osoby, zejména pokud jde o to, zda toto chování svědčí o trvajícím postoji dotyčného, který by narušoval základní hodnoty uvedené v článcích 2 a 3 SEU takovým způsobem, že by mohl narušit klid a fyzickou bezpečnost obyvatelstva. Učinění tohoto závěru nebrání pouhá skutečnost, že dřívější chování této osoby zapadá do zvláštního historického a společenského kontextu země jejího původu, který se pravděpodobně nebude v hostitelském členském státě opakovat.

V souladu se zásadou proporcionality musí příslušné orgány hostitelského členského státu mimoto vyvážit ochranu dotčeného základního zájmu společnosti a zájmů dotyčné osoby souvisejících s využitím práva volného pohybu a pobytu jakožto občan Unie a jejím právem na respektování soukromého a rodinného života.

- 2) Článek 28 odst. 1 směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud zamýšlená opatření zahrnují vyhoštění dotyčné osoby z hostitelského členského státu, musí tento stát vzít v úvahu povahu a závažnost jednání této osoby, délku a případně legalitu jejího pobytu v tomto členském státě, dobu, jež uplynula od jednání vytykávaného této osobě, její chování během této doby, stupeň současné nebezpečnosti dotyčné osoby pro společnost, jakož i pevnost sociálních, kulturních a rodinných vazeb k uvedenému členskému státu.

Článek 28 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/38 musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na občana Evropské unie, který nemá právo trvalého pobytu v hostitelském členském státě ve smyslu článku 16 a čl. 28 odst. 2 této směrnice.

(¹) Úř. věst. C 326, 5.9.2016.
Úř. věst. C 343, 19.9.2016.